

Sygnatura akt II K 899/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Żarach Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Bogusławska

Protokolant: Marta Bednarz-Paszkowska

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 16-11-2015 r. sprawy:

J. K. syn W. i M. z domu B.

urodzonego (...) w Ż.

oskarżonego o to, że:

w dniu 22 czerwca 2015r. w miejscowości Z. woj. (...) kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki S. (...) nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości - 1,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. oskarżonego **J. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, to jest popełnienia występku z art. 178a§1 kk i za to na podstawie **art. 178a§1 kk** wymierza mu karę **100 (stu) stawek** dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę **25 (dwudziestu pięciu) złotych**,
2. na podstawie **art. 42§2 kk i art. 43§1 kk** orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres **4 (czterech) lat** z wyłączeniem kat. C i T,
3. na podstawie **art. 63§3 kk** na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 22.06.2015 r. do dnia 16.11.2015 r.,
4. na podstawie **43a§2 kk** orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości **5000 (pięć tysięcy) złotych** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej,
5. na podstawie **art.43b kk** orzeka podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez umieszczenie jego treści na tablicy ogłoszeń Sądu Rejonowego w Żarach przez okres **1 (jednego) miesiąca**,
6. na podstawie art. 627 kpk i art.3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w wysokości 428,82 złotych, w tym opłatę w kwocie 250 złotych.

Sygn. akt. IIK 899/15

UZASADNIENIE

Oskarżony J. K. mimo, iż uprzednio spożywał alkohol, w dniu 22.06.2015 roku około godziny 17:30 w miejscowości Z. jechał jako kierujący samochodem marki S. (...) o nr rej. (...).Oskarżony zjechał na pobocze drogi przy lewej krawędzi jezdni na skutek zasłabnięcia.

Na miejsce wezwano pogotowie oraz policję .Następnie udzielono oskarżonemu pomocy medycznej i zbadano stan trzeźwości urządzeniem kontrolno-pomiarowym do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu typu Alkometr A2.0, który wykazał o godz. 18:45 – 1,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz.19:15-1,43 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i o godzinie 19:46-1,34mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu .

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego J. K. k 66,23 akt,

protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu – k. 2-2v,

świadcstwo legalizacji – k.3/

Oskarżony zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i na rozprawie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił okoliczności wprawienia się w stan nietrzeźwości oraz kierowania w tym stanie pojazdem mechanicznym.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, albowiem są logiczne, znajdują potwierdzenie w pozostałym zebranych w sprawie materiale dowodowym.

Sąd dał wiarę zebranych w sprawie dowodom z dokumentów, które zostały sporządzone w przepisanej formie przez uprawnione podmioty. Oskarżony nie kwestionował wyników pomiaru, nie żądał pobrania krwi.

W konsekwencji Sąd uznał, iż oskarżony J. K. dopuścił się popełnienia czynu bezprawnego, zabronionego przez ustawę w chwili jego popełnienia, o społecznej szkodliwości wyższej niż znikoma, a czynu tego dopuścił się w zamiarze bezpośrednim. Oskarżony w chwili czynu był osobą dojrzałą oraz poczytalną. W związku z tym, iż nie zachodzi żadna okoliczność wyłączająca bezprawność albo winę stwierdzić należy, iż kierując samochodem w stanie nietrzeźwości wypełnił znamiona występku z art.178a§1 kk.

Zgodnie z art.178a§1kk, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Zgodnie z art.115§16kk, stan nietrzeźwości w rozumieniu tego kodeksu zachodzi, zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. W niniejszej sprawie zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przekraczała tę normę.

Wymierzając oskarżonemu karę100 stawek dziennych grzywny po 25 każda Sąd miał na uwadze nagminność takich czynów na tutejszym terenie, zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, która w ocenie Sądu powoduje, iż kierując pojazdem na drodze publicznej, oskarżony stanowił zagrożenie dla ruchu. Stan upojenia alkoholowego przedłuża czas reakcji psychomotorycznej i upośledza zbornosć ruchów. Ponadto kierowca w takim stanie ma wzmożoną pewność siebie i jedzie zwykle za szybko, a przy tym rozpoznaje on przeszkodę za późno i za późno rozpoczyna manewr hamowania. Zaburzenia narządu wzroku w postaci podwójnego widzenia i błędnej oceny odległości, notowano już przy stężeniach wynoszących 0,6 – 0,7‰, a były one wyraźne przy stężeniach 1‰ i wyższych (pod. za T.Marcinkowski, Medycyna sądowa dla prawników, Warszawa 1993, s. 564). Jako, iż obok jazdy z nadmierną prędkością, alkohol, zwłaszcza w tak wysokim stężeniu, jest główną przyczyną wypadków samochodowych, w których giną, bądź odnoszą obrażenia bez swojej najmniejszej winy inne osoby, nie można traktować z pobłażliwością tego typu przestępstw. Zatem orzeczona kara jest w ocenie Sądu, karą pozwalającą zrealizować wobec oskarżonego jej cele, w szczególności w wysokim stopniu gwarantującą, iż oskarżony w przyszłości nie będzie popełniał tego typu przestępstw.

Jako okoliczności łagodzące Sąd przyjął fakt , iż oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz fakt , że nie był dotychczas karany za tego typu przestępstwo. Przedmiotem ochrony, w przypadku art.178a§1 kk, jest w sposób abstrakcyjny ujmowane bezpieczeństwo uczestników ruchu drogowego, brak jest konkretnych następstw czynu oskarżonego.

Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył nagminność tego czynów .

Wymierzona oskarżonemu kara jest współmierna do stopnia społecznej szkodliwości, jej dolegliwość nie przekracza stopnia winy powinna wpłynąć wychowawczo na oskarżonego oraz przestrzec go przed popełnianiem przestępstw w przyszłości, realizując tym samym swoje zadania w zakresie prewencji indywidualnej jak i ogólnej, a ponadto jest w ocenie Sądu, w odczuciu społecznym, karą sprawiedliwą.

Jako obligatoryjny (tak m.in. wyrok Sądu Najwyższego z 05.06.2003 r., (...)/03, postanowienia SN: z 29.01.2002 r., I KZP 32/01, Prok.i Pr. 2002/4/2, 21.11.2001 r., I KZP 27/01, OSNKW 2002, z.1-2/5, 11.10.2001 r. I KZP 24/01, Prok.i Pr. 2001/12/2), na podstawie art.42§2kk, Sąd orzekł również zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych ustalając okres stosowania środka karnego na 4 lata, uznając zasadność orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych z wyłączeniem kategorii C i T prawa jazdy.

Określając czas trwania powyższego zakazu Sąd wziął pod uwagę w pierwszym rzędzie wysokość stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu, która przekraczała dość znacznie wartość progową.

Z drugiej jednak strony, przy uprzednim braku karalności za przestępstwa z art.178a§1 , orzeczenie zakazu na okres dłuższy byłoby orzeczeniem niewspółmiernym do wagi czynu. Sąd orzekając zakaz wyłączył kategorię C i T z powodu sytuacji zawodowej, osobistej i majątkowej oskarżonego. Oskarżony pracuje jako kierownik magazynu, gdzie niezbędne jest mu prawo jazdy kategorii C i T. Oskarżony popełnił przestępstwo kierując samochodem osobowym. Orzeczenie wobec niego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych byłoby nadmiernie dotkliwe godząc także w funkcjonowanie rodziny. Zdaniem Sądu oskarżony nie jest osobą zdemoralizowana , zdarzenie to miało charakter w jego życiu incydentalny i orzeczony zakaz będzie dla niego wystarczająco dotkliwą i konkretną dolegliwością i nie jest w ocenie Sądu ominięciem obligatoryjności zakazu. Pozbawienie źródła utrzymania byłoby w ocenie Sądu zbyt daleko idącą dolegliwością, odczuwalną nie tylko dla oskarżonego, ale również jego rodziny. Oskarżony nie był dotychczas karany za tego typu przestępstwa, zatem należy przyjąć, iż zdarzenie w życiu oskarżonego miało charakter zupełnie incydentalny i więcej się nie powtórzy.

Zgodnie z art.63§2kk Sąd, na poczet orzeczonego środka karnego, zaliczył okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 22 czerwca 2015 roku do dnia 16 listopada 2015 roku.

Na podstawie art.43a§2kk Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 5000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej oraz na podstawie art.43b kk orzekł podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez umieszczenie jego treści na tablicy ogłoszeń Sądu Rejonowego w Żarach przez okres 1 miesiąca.

Na podstawie art.627kpk w zw. z art.3 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz.U. z 1983 r., Nr 49, poz.223 z późn. zm.), Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w części, to jest w kwocie 428,82 zł. i opłatę w kwocie 250 zł.